

Súd: Mestský súd Košice
Spisová značka: K2-41Cpr/20/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7218204365
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Oreničová
ECLI: ECLI:SK:MSKE:2024:7218204365.10

Uznesenie

U Z N E S E N I E

Mestský súd Košice v spore žalobcu: A. B. C., nar. X.X.XXXX, bývajúceho v D., E. X, zastúpeného JUDr. Martou Šuvadovou, advokátkou, v Košiciach, Floriánska 16, proti žalovanej: Stredná priemyselná škola dopravná, so sídlom v Košiciach, Hlavná 113, IČO: 00 161 730, zastúpenej JUDr. Silviou Sovovou, advokátkou, so sídlom v Košiciach, Diamantová 10, o náhradu mzdy pri neplatnom rozviazaní pracovného pomeru, takto

r o z h o d o l :

Konanie zastavuje.

Žiadnej zo strán sporu nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Žalobca sa svojou žalobou v pôvodnom konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 17Cpr/2/2015 domáhal, aby súd určil, že výpoveď, ktorá mu bola doručená a daná žalovaným zo dňa 28.5.2015 je neplatná. Petit svojej žaloby doplnil a upresnil písomne dňa 12.1.2016, ktorým žiadal, aby súd určil, že výpoveď zamestnávateľa pre nadbytočnosť zamestnanca podľa § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce zo dňa 27.5.2015 doručená žalobcov dňa 28.5.2015 je neplatná. Zároveň žiadal priznať náhradu trov konania proti žalovanému.

Tunajší súd rozsudkom zo dňa 2.6.2016, č.k. 17Cpr/2/2015-122 určil, že výpoveď zamestnávateľa pre nadbytočnosť zamestnanca podľa § 63.ods. 1 písm. b) Zákonníka práce zo dňa 27.5.2015 je neplatná a priznal žalobcov práv na náhradu trov konania.

Krajský súd v Košiciach zo dňa 29.11.2017, č.k. 11CoPr/9/2016-208 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, uznesením zo dňa 19.6.2019, č.k. 8Cdo/92/2018 zrušil rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 29.11.2017, č.k. 11CoPr/9/2016-208 a vec mu vrátil na ďalšie konanie, ktorý následne zrušil aj rozsudok Okresného súdu Košice I pod sp.zn. 17Cpr/2/2015, preto bolo uvedené konanie vedené pod novou spisovou značkou 13Cpr/1/2020.

Uznesením zo dňa 23.11.2020, č.k. 41Cpr/20/2018-436 tunajší súd konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Košice I, sp.zn. 13Cpr/1/2020 o určenie neplatnosti výpovede.

Uznesením zo dňa 2.10.2023, č.k. K2-41Cpr/20/2018-483, súd pokračoval v konaní vedenom na Okresnom súde Košice II, pod sp.zn. K2-41Cpr/20/2018, nakoľko odpadla prekážka pre ktorú bolo konanie prerušené, keďže rozsudkom Okresného súdu Košice I, zo dňa 16.11.2022, č.k. 13Cpr/1/2020 bol žaloba o neplatnosť výpovede v celom rozsahu zamietnutá a žalovanému bolo priznané právo na náhradu trov konania proti žalobcovi vo výške 100%.Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.8.2023.

Žalobca podaním zo dňa 21.9.2023 oznámil súdu, že berie späť žalobu voči žalovanej v celom rozsahu a konanie navrhuje zastaviť a nepriznať žiadnej zo strán sporu nárok na náhradu trov konania, vzhľadom na zaslanie doložky právoplatnosti rozsudku Mestského súdu Košice, č.k. 13Cpr/1/200, zo dňa 16.11.2022, ktorým súd nanovo (titulom rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, č.k. 8Cdo/92/2018) konal a rozhodoval vo veci neplatnosti výpovede, keďže žalobca žalobcu bola v intenciách záväznosti právneho názoru zrušovacieho rozsudku zamietnutá.

Podľa ust. § 144 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), žalobca môže vziať žalobu späť. Podľa ust. § 145 ods. 1 C.s.p., ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Podľa ust. § 145 ods. 2 C.s.p., a je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej. Podľa ust. § 145 ods. 3 C.s.p., ak je žaloba vzatá späť sčasti pred jej doručením žalovanému, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti. Podľa ust. 146 ods. 1 C.s.p., súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie. Podľa ust. § 146 ods. 2 C.s.p., súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

Keďže v uvedenom spore došlo k účinnému späťvzatiu žaloby žalobcom po začatí pojednávania, súd vyzval žalovanú na súhlas so späťvzatím žaloby. Žalovaná v podaní doručenom súdu dňa 23.10.2023 súdu ozámila, že so späťvzatím žaloby súhlasí v celom rozsahu avšak navrhuje, aby jej súd priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 256 ods. 1 C.s.p., ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Podľa ust. § 257 C.s.p., výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

V súlade s judikatúrou Najvyššieho súdu SR, pred samotným rozhodnutím o náhrade trov zastaveného sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby žalobcom, treba vždy v konkrétnom prípade skúmať, či a ktorá zo strán sporu zavinila zastavenie konania, otázku dôvodnosti podania žaloby, a to z čisto procesného hľadiska.

Kritérium procesného zavinenia je potom treba posudzovať z objektívneho hľadiska a to vo vzťahu medzi tým, čo žalobca v konaní požadoval, resp. akého výsledku sa domáhal, a skutočnosťou, pre ktorú žalobca neskôr vzal žalobu späť s tým, aby bolo konanie zastavené. Nie je pritom vylúčené aby súd súčasne dospel k záveru, že sú splnené predpoklady na aplikáciu ust. § 257 C.s.p. (nepriznanie náhrady trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa).

Predpokladom vzniku práva na náhradu mzdy v zmysle citovaného ustanovenia § 61 ods. 1 Zákonníka práce je neplatné skončenie pracovného pomeru výpoveďou, okamžitým zrušením alebo v skúšobnej dobe a oznámenie zamestnanca, že trvá na ďalšom zamestnávaní. Právo na náhradu mzdy pri neplatnom rozviazaní pracovného pomeru preto nemôže vzniknúť skôr než zamestnanec oznámi zamestnávateľovi, že trvá na tom, aby bol ďalej zamestnávaný. Takéto oznámenie sa môže vzťahovať iba k zamestnávaniu v dobe po dni, kedy by podľa rozvázovacieho úkonu zamestnávateľa mal pracovný pomer medzi účastníkmi skončiť (do skončenia pracovného pomeru právo zamestnanca na pridelovanie a vykonávanie práce a tomu zodpovedajúca povinnosť zamestnávateľa vyplýva z obsahu pracovnoprávneho vzťahu). Uvedené oznámenie môže zamestnanec urobiť, ak má mať význam z hľadiska § 61 ods. 1 Zákonníka práce, najneskôr do rozhodnutia súdu o žalobe na určenie neplatnosti rozviazania pracovného pomeru. V zmysle § 262 ods. 1 Zákonníka práce právo na náhradu mzdy podľa § 61 ods. 1 Zákonníka práce možno po prvý raz uplatniť, keď sa táto náhrada stane splatnou, t.j. keď nastane čas jej splnenia. Splatnosťou sa právo na náhradu mzdy stáva vymáhateľným právom, teda stáva sa nárokom, a od tohto okamihu začína plynúť trojročná premlčacia lehota v zmysle § 263 ods. 1 Zákonníka práce na uplatnenie tohto nároku.

Keďže v tomto prípade bola žaloba o určenie neplatnosti výpovede vedená na tunajšom súde pod sp. zn. 13Cpr/1/2020 zamietnutá v celom rozsahu, odpadol dôvod na strane žalobcu trvať na žalobe o náhradu mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru (ktorú vzhľadom na plynutie premlčacej lehoty bol žalobca nútený podať), a preto bolo na mieste, aby z jeho strany došlo k späťvzatiu žaloby o náhradu mzdy. Zamietnutie žaloby o neplatnosť výpovede je objektívnym dôvodom pre späťvzatie

žaloby a zastavenie konania, keďže v prípade trvania na žalobe by táto bola ako nedôvodná v celom rozsahu zamietnutá. Žalobca nebol v pôvodnom konaní o neplatnosť skončenia pracovného pomeru úspešný, pričom žalobu o náhradu mzdy podával v čase kedy ešte nevedel výsledok konania sp.zn. 13Cpr/1/2020, keďže žalobu o náhradu mzdy žalobca podával z dôvodu nebezpečenstva uplynutia trojročnej premlčacej lehoty, ktorá uplynie bez ohľadu na úspech, resp. neúspechu určovacej žaloby. Súd mal za to, že žalobca nezavinil výsledok tohto konania, t.j. zastavenie konania.

Na základe uvedeného mal súd za to že táto skutočnosť je dôvodom na aplikáciu ust. § 257 C.s.p., a teda pre nepriznanie náhrady trov konania protistrane. Preto súd vyslovil, že žiadnej zo strán sporu nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v zmysle ust. § 357 písm. a) C.s.p., na Mestský súd Košice v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia v zmysle ust. § 362 ods. 1 C.s.p. v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 C.s.p. – ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

V Košiciach, dňa 6.2.2024

JUDr. Beáta Oreničová sudca

r o z h o d o l :

U Z N E S E N I E

Mestský súd Košice v spore žalobcu: A. B. C., nar. X.X.XXXX, bývajúceho v D., E. X, zastúpeného JUDr. Martou Šuvadovou, advokátkou, v Košiciach, Floriánska 16, proti žalovanej: Stredná priemyselná škola dopravná, so sídlom v Košiciach, Hlavná 113, IČO: 00 161 730, zastúpenej JUDr. Silviou Sovovou, advokátkou, so sídlom v Košiciach, Diamantová 10, o náhradu mzdy pri neplatnom rozviazaní pracovného pomeru, takto

r o z h o d o l :

Konanie zastavuje.

Žiadnej zo strán sporu nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Žalobca sa svojou žalobou v pôvodnom konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 17Cpr/2/2015 domáhal, aby súd určil, že výpoveď, ktorá mu bola doručená a daná žalovaným zo dňa 28.5.2015 je neplatná. Petit svojej žaloby doplnil a upresnil písomne dňa 12.1.2016, ktorým žiadal, aby súd určil, že výpoveď zamestnávateľa pre nadbytočnosť zamestnanca podľa § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce zo dňa 27.5.2015 doručená žalobcov dňa 28.5.2015 je neplatná. Zároveň žiadal priznať náhradu trov konania proti žalovanému.

Tunajší súd rozsudkom zo dňa 2.6.2016, č.k. 17Cpr/2/2015-122 určil, že výpoveď zamestnávateľa pre nadbytočnosť zamestnanca podľa § 63.ods. 1 písm. b) Zákonníka práce zo dňa 27.5.2015 je neplatná a priznal žalobcov práv na náhradu trov konania.

Krajský súd v Košiciach zo dňa 29.11.2017, č.k. 11CoPr/9/2016-208 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, uznesením zo dňa 19.6.2019, č.k. 8Cdo/92/2018 zrušil rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 29.11.2017, č.k. 11CoPr/9/2016-208 a vec mu vrátil na ďalšie konanie, ktorý následne zrušil aj rozsudok Okresného súdu Košice I pod sp.zn. 17Cpr/2/2015, preto bolo uvedené konanie vedené pod novou spisovou značkou 13Cpr/1/2020.

Uznesením zo dňa 23.11.2020, č.k. 41Cpr/20/2018-436 tunajší súd konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Košice I, sp.zn. 13Cpr/1/2020 o určenie neplatnosti výpovede.

Uznesením zo dňa 2.10.2023, č.k. K2-41Cpr/20/2018-483, súd pokračoval v konaní vedenom na Okresnom súde Košice II, pod sp.zn. K2-41Cpr/20/2018, nakoľko odpadla prekážka pre ktorú bolo konanie prerušené, keďže rozsudkom Okresného súdu Košice I, zo dňa 16.11.2022, č.k. 13Cpr/1/2020 bol žaloba o neplatnosť výpovede v celom rozsahu zamietnutá a žalovanému bolo priznané právo na náhradu trov konania proti žalobcovi vo výške 100%.Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.8.2023.

Žalobca podaním zo dňa 21.9.2023 oznámil súdu, že berie späť žalobu voči žalovanej v celom rozsahu a konanie navrhuje zastaviť a nepriznať žiadnej zo strán sporu nárok na náhradu trov konania, vzhľadom na zaslanie doložky právoplatnosti rozsudku Mestského súdu Košice, č.k. 13Cpr/1/200, zo dňa 16.11.2022, ktorým súd nanovo (titulom rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, č.k. 8Cdo/92/2018) konal a rozhodoval vo veci neplatnosti výpovede, keďže žalobca žalobcu bola v intenciách záväznosti právneho názoru zrušovacieho rozsudku zamietnutá.

Podľa ust. § 144 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), žalobca môže vziať žalobu späť.

Podľa ust. § 145 ods. 1 C.s.p., ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

Podľa ust. § 145 ods. 2 C.s.p., a je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

Podľa ust. § 145 ods. 3 C.s.p., ak je žaloba vzatá späť sčasti pred jej doručením žalovanému, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti.

Podľa ust. 146 ods. 1 C.s.p., súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

Podľa ust. § 146 ods. 2 C.s.p., súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

Keďže v uvedenom spore došlo k účinnému späťvzatiu žaloby žalobcom po začatí pojednávania, súd vyzval žalovanú na súhlas so späťvzatím žaloby.

Žalovaná v podaní doručenom súdu dňa 23.10.2023 súdu ozámila, že so späťvzatím žaloby súhlasí v celom rozsahu avšak navrhuje, aby jej súd priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 256 ods. 1 C.s.p., ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa ust. § 257 C.s.p., výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

V súlade s judikatúrou Najvyššieho súdu SR, pred samotným rozhodnutím o náhrade trov zastaveného sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby žalobcom, treba vždy v konkrétnom prípade skúmať, či a ktorá zo strán sporu zavinila zastavenie konania, otázku dôvodnosti podania žaloby, a to z čisto procesného hľadiska.

Kritérium procesného zavinenia je potom treba posudzovať z objektívneho hľadiska a to vo vzťahu medzi tým, čo žalobca v konaní požadoval, resp. akého výsledku sa domáhal, a skutočnosťou, pre ktorú žalobca neskôr vzal žalobu späť s tým, aby bolo konanie zastavené. Nie je pritom vylúčené aby súd súčasne dospel k záveru, že sú splnené predpoklady na aplikáciu ust. § 257 C.s.p. (nepriznanie náhrady trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa).

Predpokladom vzniku práva na náhradu mzdy v zmysle citovaného ustanovenia § 61 ods. 1 Zákonníka práce je neplatné skončenie pracovného pomeru výpoveďou, okamžitým zrušením alebo v skúšobnej dobe a oznámenie zamestnanca, že trvá na ďalšom zamestnávaní. Právo na náhradu mzdy pri

neplatnom rozviazaní pracovného pomeru preto nemôže vzniknúť skôr než zamestnanec oznámi zamestnávateľovi, že trvá na tom, aby bol ďalej zamestnávateľ. Takéto oznámenie sa môže vzťahovať iba k zamestnávaniu v dobe po dni, kedy by podľa rozvázovacieho úkonu zamestnávateľa mal pracovný pomer medzi účastníkmi skončiť (do skončenia pracovného pomeru právo zamestnanca na pridelenie a vykonávanie práce a tomu zodpovedajúca povinnosť zamestnávateľa vyplýva z obsahu pracovnoprávneho vzťahu). Uvedené oznámenie môže zamestnanec urobiť, ak má mať význam z hľadiska § 61 ods. 1 Zákonníka práce, najneskôr do rozhodnutia súdu o žalobe na určenie neplatnosti rozviazania pracovného pomeru. V zmysle § 262 ods. 1 Zákonníka práce právo na náhradu mzdy podľa § 61 ods. 1 Zákonníka práce možno po prvý raz uplatniť, keď sa táto náhrada stane splatnou, t.j. keď nastane čas jej splnenia. Splatnosťou sa právo na náhradu mzdy stáva vymáhateľným právom, teda stáva sa nárokom, a od tohto okamihu začína plynúť trojročná premlčacia lehota v zmysle § 263 ods. 1 Zákonníka práce na uplatnenie tohto nároku.

Keďže v tomto prípade bola žaloba o určenie neplatnosti výpovede vedená na tunajšom súde pod sp. zn. 13Cpr/1/2020 zamietnutá v celom rozsahu, odpadol dôvod na strane žalobcu trvať na žalobe o náhradu mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru (ktorú vzhladom na plynutie premlčacej lehoty bol žalobca nútený podať), a preto bolo na mieste, aby z jeho strany došlo k späťvzatiu žaloby o náhradu mzdy. Zamietnutie žaloby o neplatnosť výpovede je objektívnym dôvodom pre späťvzatie žaloby a zastavenie konania, keďže v prípade trvania na žalobe by táto bola ako nedôvodná v celom rozsahu zamietnutá. Žalobca nebol v pôvodnom konaní o neplatnosť skončenia pracovného pomeru úspešný, pričom žalobu o náhradu mzdy podával v čase kedy ešte nevedel výsledok konania sp.zn. 13Cpr/1/2020, keďže žalobu o náhradu mzdy žalobca podával z dôvodu nebezpečenstva uplynutia trojročnej premlčacej lehoty, ktorá uplynie bez ohľadu na úspech, resp. neúspechu určovacej žaloby. Súd mal za to, že žalobca nezavinil výsledok tohto konania, t.j. zastavenie konania.

Na základe uvedeného mal súd za to že táto skutočnosť je dôvodom na aplikáciu ust. § 257 C.s.p., a teda pre nepriznanie náhrady trov konania protistrane. Preto súd vyslovil, že žiadnej zo strán sporu nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v zmysle ust. § 357 písm. a) C.s.p., na Mestský súd Košice v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia v zmysle ust. § 362 ods. 1 C.s.p. v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 C.s.p. – ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

V Košiciach, dňa 6.2.2024

JUDr. Beáta Oreničová sudca

o d ô v o d n e n i e :

U Z N E S E N I E

Mestský súd Košice v spore žalobcu: A. B. C., nar. X.X.XXXX, bývajúceho v D., E. X, zastúpeného JUDr. Martou Šuvadovou, advokátkou, v Košiciach, Floriánska 16, proti žalovanej: Stredná priemyselná škola dopravná, so sídlom v Košiciach, Hlavná 113, IČO: 00 161 730, zastúpenej JUDr. Silviou Sovovou, advokátkou, so sídlom v Košiciach, Diamantová 10, o náhradu mzdy pri neplatnom rozviazaní pracovného pomeru, takto

r o z h o d o l :

Konanie zastavuje.

Žiadnej zo strán sporu nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Žalobca sa svojou žalobou v pôvodnom konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 17Cpr/2/2015 domáhal, aby súd určil, že výpoveď, ktorá mu bola doručená a daná žalovaným zo dňa 28.5.2015 je neplatná. Petičiu svojej žaloby doplnil a upresnil písomne dňa 12.1.2016, ktorým žiadal, aby súd určil, že výpoveď zamestnávateľa pre nadbytočnosť zamestnanca podľa § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce zo dňa 27.5.2015 doručená žalobcom dňa 28.5.2015 je neplatná. Zároveň žiadal priznať náhradu trov konania proti žalovanému.

Tunajší súd rozsudkom zo dňa 2.6.2016, č.k. 17Cpr/2/2015-122 určil, že výpoveď zamestnávateľa pre nadbytočnosť zamestnanca podľa § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce zo dňa 27.5.2015 je neplatná a priznal žalobcom práv na náhradu trov konania.

Krajský súd v Košiciach zo dňa 29.11.2017, č.k. 11CoPr/9/2016-208 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, uznesením zo dňa 19.6.2019, č.k. 8Cdo/92/2018 zrušil rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 29.11.2017, č.k. 11CoPr/9/2016-208 a vec mu vrátil na ďalšie konanie, ktorý následne zrušil aj rozsudok Okresného súdu Košice I pod sp.zn. 17Cpr/2/2015, preto bolo uvedené konanie vedené pod novou spisovou značkou 13Cpr/1/2020.

Uznesením zo dňa 23.11.2020, č.k. 41Cpr/20/2018-436 tunajší súd konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Košice I, sp.zn. 13Cpr/1/2020 o určenie neplatnosti výpovede.

Uznesením zo dňa 2.10.2023, č.k. K2-41Cpr/20/2018-483, súd pokračoval v konaní vedenom na Okresnom súde Košice II, pod sp.zn. K2-41Cpr/20/2018, nakoľko odpadla prekážka pre ktorú bolo konanie prerušené, keďže rozsudkom Okresného súdu Košice I, zo dňa 16.11.2022, č.k. 13Cpr/1/2020 bol žaloba o neplatnosť výpovede v celom rozsahu zamietnutá a žalovanému bolo priznané právo na náhradu trov konania proti žalobcovi vo výške 100%.Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.8.2023.

Žalobca podaním zo dňa 21.9.2023 oznámil súdu, že berie späť žalobu voči žalovanej v celom rozsahu a konanie navrhuje zastaviť a nepriznať žiadnej zo strán sporu nárok na náhradu trov konania, vzhľadom na zaslanie doložky právoplatnosti rozsudku Mestského súdu Košice, č.k. 13Cpr/1/200, zo dňa 16.11.2022, ktorým súd nanovo (titulom rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, č.k. 8Cdo/92/2018) konal a rozhodoval vo veci neplatnosti výpovede, keďže žalobca žalobcu bola v intenciách záväznosti právneho názoru zrušovacieho rozsudku zamietnutá.

Podľa ust. § 144 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), žalobca môže vziať žalobu späť.

Podľa ust. § 145 ods. 1 C.s.p., ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

Podľa ust. § 145 ods. 2 C.s.p., ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

Podľa ust. § 145 ods. 3 C.s.p., ak je žaloba vzatá späť sčasti pred jej doručením žalovanému, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti.

Podľa ust. 146 ods. 1 C.s.p., súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatíu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

Podľa ust. § 146 ods. 2 C.s.p., súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

Keďže v uvedenom spore došlo k účinnému späťvzatíu žaloby žalobcom po začatí pojednávania, súd vyzval žalovanú na súhlas so späťvzatím žaloby.

Žalovaná v podaní doručenom súdu dňa 23.10.2023 súdu ozámila, že so späťvzatím žaloby súhlasí v celom rozsahu avšak navrhuje, aby jej súd priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 256 ods. 1 C.s.p., ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa ust. § 257 C.s.p., výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

V súlade s judikatúrou Najvyššieho súdu SR, pred samotným rozhodnutím o náhrade trov zastaveného sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby žalobcom, treba vždy v konkrétnom prípade skúmať, či a ktorá zo strán sporu zavinila zastavenie konania, otázku dôvodnosti podania žaloby, a to z čisto procesného hľadiska.

Kritérium procesného zavinenia je potom treba posudzovať z objektívneho hľadiska a to vo vzťahu medzi tým, čo žalobca v konaní požadoval, resp. akého výsledku sa domáhal, a skutočnosťou, pre ktorú žalobca neskôr vzal žalobu späť s tým, aby bolo konanie zastavené. Nie je pritom vylúčené aby súd súčasne dospel k záveru, že sú splnené predpoklady na aplikáciu ust. § 257 C.s.p. (nepriznanie náhrady trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa).

Predpokladom vzniku práva na náhradu mzdy v zmysle citovaného ustanovenia § 61 ods. 1 Zákonníka práce je neplatné skončenie pracovného pomeru výpoveďou, okamžitým zrušením alebo v skúšobnej dobe a oznámenie zamestnanca, že trvá na ďalšom zamestnávaní. Právo na náhradu mzdy pri neplatnom rozviazaní pracovného pomeru preto nemôže vzniknúť skôr než zamestnanec oznámi zamestnávateľovi, že trvá na tom, aby bol ďalej zamestnávaný. Takéto oznámenie sa môže vzťahovať iba k zamestnávaniu v dobe po dni, kedy by podľa rozvázovacieho úkonu zamestnávateľa mal pracovný pomer medzi účastníkmi skončiť (do skončenia pracovného pomeru právo zamestnanca na prideľovanie a vykonávanie práce a tomu zodpovedajúca povinnosť zamestnávateľa vyplýva z obsahu pracovnoprávneho vzťahu). Uvedené oznámenie môže zamestnanec urobiť, ak má mať význam z hľadiska § 61 ods. 1 Zákonníka práce, najneskôr do rozhodnutia súdu o žalobe na určenie neplatnosti rozviazania pracovného pomeru. V zmysle § 262 ods. 1 Zákonníka práce právo na náhradu mzdy podľa § 61 ods. 1 Zákonníka práce možno po prvý raz uplatniť, keď sa táto náhrada stane splatnou, t.j. keď nastane čas jej splnenia. Splatnosťou sa právo na náhradu mzdy stáva vymáhateľným právom, teda stáva sa nárokom, a od tohto okamihu začína plynúť trojročná premlčacia lehota v zmysle § 263 ods. 1 Zákonníka práce na uplatnenie tohto nároku.

Keďže v tomto prípade bola žaloba o určenie neplatnosti výpovede vedená na tunajšom súde pod sp. zn. 13Cpr/1/2020 zamietnutá v celom rozsahu, odpadol dôvod na strane žalobcu trvať na žalobe o náhradu mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru (ktorú vzhľadom na plynutie premlčacej lehoty bol žalobca nútený podať), a preto bolo na mieste, aby z jeho strany došlo k späťvzatíu žaloby o náhradu mzdy. Zamietnutie žaloby o neplatnosť výpovede je objektívnym dôvodom pre späťvzatie žaloby a zastavenie konania, keďže v prípade trvania na žalobe by táto bola ako nedôvodná v celom rozsahu zamietnutá. Žalobca nebol v pôvodnom konaní o neplatnosť skončenia pracovného pomeru úspešný, pričom žalobu o náhradu mzdy podával v čase kedy ešte nevedel výsledok konania sp.zn. 13Cpr/1/2020, keďže žalobu o náhradu mzdy žalobca podával z dôvodu nebezpečenstva uplynutia trojročnej premlčacej lehoty, ktorá uplynie bez ohľadu na úspech, resp. neúspechu určovacej žaloby. Súd mal za to, že žalobca nezavinil výsledok tohto konania, t.j. zastavenie konania.

Na základe uvedeného mal súd za to že táto skutočnosť je dôvodom na aplikáciu ust. § 257 C.s.p., a teda pre nepriznanie náhrady trov konania protistrane. Preto súd vyslovil, že žiadnej zo strán sporu nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v zmysle ust. § 357 písm. a) C.s.p., na Mestský súd Košice v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia v zmysle ust. § 362 ods. 1 C.s.p. v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 C.s.p. – ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

V Košiciach, dňa 6.2.2024

JUDr. Beáta Oreničová sudca

Poučenie:

U Z N E S E N I E

Mestský súd Košice v spore žalobcu: A. B. C., nar. X.X.XXXX, bývajúceho v D., E. X, zastúpeného JUDr. Martou Šuvadovou, advokátkou, v Košiciach, Floriánska 16, proti žalovanej: Stredná priemyselná škola dopravná, so sídlom v Košiciach, Hlavná 113, IČO: 00 161 730, zastúpenej JUDr. Silviou Sovovou, advokátkou, so sídlom v Košiciach, Diamantová 10, o náhradu mzdy pri neplatnom rozviazaní pracovného pomeru, takto

r o z h o d o l :

Konanie zastavuje.

Žiadnej zo strán sporu nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Žalobca sa svojou žalobou v pôvodnom konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 17Cpr/2/2015 domáhal, aby súd určil, že výpoveď, ktorá mu bola doručená a daná žalovaným zo dňa 28.5.2015 je neplatná. Petit svojej žaloby doplnil a upresnil písomne dňa 12.1.2016, ktorým žiadal, aby súd určil, že výpoveď zamestnávateľa pre nadbytočnosť zamestnanca podľa § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce zo dňa 27.5.2015 doručená žalobcov dňa 28.5.2015 je neplatná. Zároveň žiadal priznať náhradu trov konania proti žalovanému.

Tunajší súd rozsudkom zo dňa 2.6.2016, č.k. 17Cpr/2/2015-122 určil, že výpoveď zamestnávateľa pre nadbytočnosť zamestnanca podľa § 63.ods. 1 písm. b) Zákonníka práce zo dňa 27.5.2015 je neplatná a priznal žalobcov práv na náhradu trov konania.

Krajský súd v Košiciach zo dňa 29.11.2017, č.k. 11CoPr/9/2016-208 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, uznesením zo dňa 19.6.2019, č.k. 8Cdo/92/2018 zrušil rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 29.11.2017, č.k. 11CoPr/9/2016-208 a vec mu vrátil na ďalšie konanie, ktorý následne zrušil aj rozsudok Okresného súdu Košice I pod sp.zn. 17Cpr/2/2015, preto bolo uvedené konanie vedené pod novou spisovou značkou 13Cpr/1/2020.

Uznesením zo dňa 23.11.2020, č.k. 41Cpr/20/2018-436 tunajší súd konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Košice I, sp.zn. 13Cpr/1/2020 o určenie neplatnosti výpovede.

Uznesením zo dňa 2.10.2023, č.k. K2-41Cpr/20/2018-483, súd pokračoval v konaní vedenom na Okresnom súde Košice II, pod sp.zn. K2-41Cpr/20/2018, nakoľko odpadla prekážka pre ktorú bolo konanie prerušené, keďže rozsudkom Okresného súdu Košice I, zo dňa 16.11.2022, č.k. 13Cpr/1/2020 bol žaloba o neplatnosť výpovede v celom rozsahu zamietnutá a žalovanému bolo priznané právo na náhradu trov konania proti žalobcovi vo výške 100%.Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.8.2023.

Žalobca podaním zo dňa 21.9.2023 oznámil súdu, že berie späť žalobu voči žalovanej v celom rozsahu a konanie navrhuje zastaviť a nepriznať žiadnej zo strán sporu nárok na náhradu trov konania, vzhľadom na zaslanie doložky právoplatnosti rozsudku Mestského súdu Košice, č.k. 13Cpr/1/200, zo dňa 16.11.2022, ktorým súd nanovo (titulom rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, č.k. 8Cdo/92/2018) konal a rozhodoval vo veci neplatnosti výpovede, keďže žalobca žalobcu bola v intenciách záväznosti právneho názoru zrušovacieho rozsudku zamietnutá.

Podľa ust. § 144 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), žalobca môže vziať žalobu späť.
Podľa ust. § 145 ods. 1 C.s.p., ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.
Podľa ust. § 145 ods. 2 C.s.p., a je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.
Podľa ust. § 145 ods. 3 C.s.p., ak je žaloba vzatá späť sčasti pred jej doručením žalovanému, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti.
Podľa ust. 146 ods. 1 C.s.p., súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.
Podľa ust. § 146 ods. 2 C.s.p., súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

Keďže v uvedenom spore došlo k účinnému späťvzatiu žaloby žalobcom po začatí pojednávania, súd vyzval žalovanú na súhlas so späťvzatím žaloby.
Žalovaná v podaní doručenom súdu dňa 23.10.2023 súdu ozámila, že so späťvzatím žaloby súhlasí v celom rozsahu avšak navrhuje, aby jej súd priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 256 ods. 1 C.s.p., ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.
Podľa ust. § 257 C.s.p., výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

V súlade s judikatúrou Najvyššieho súdu SR, pred samotným rozhodnutím o náhrade trov zastaveného sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby žalobcom, treba vždy v konkrétnom prípade skúmať, či a ktorá zo strán sporu zavinila zastavenie konania, otázku dôvodnosti podania žaloby, a to z čisto procesného hľadiska.

Kritérium procesného zavinenia je potom treba posudzovať z objektívneho hľadiska a to vo vzťahu medzi tým, čo žalobca v konaní požadoval, resp. akého výsledku sa domáhal, a skutočnosťou, pre ktorú žalobca neskôr vzal žalobu späť s tým, aby bolo konanie zastavené. Nie je pritom vylúčené aby súd súčasne dospel k záveru, že sú splnené predpoklady na aplikáciu ust. § 257 C.s.p. (nepriznanie náhrady trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa).

Predpokladom vzniku práva na náhradu mzdy v zmysle citovaného ustanovenia § 61 ods. 1 Zákonníka práce je neplatné skončenie pracovného pomeru výpoveďou, okamžitým zrušením alebo v skúšobnej dobe a oznámenie zamestnanca, že trvá na ďalšom zamestnávaní. Právo na náhradu mzdy pri neplatnom rozviazaní pracovného pomeru preto nemôže vzniknúť skôr než zamestnanec oznámi zamestnávateľovi, že trvá na tom, aby bol ďalej zamestnávaný. Takéto oznámenie sa môže vzťahovať iba k zamestnávaniu v dobe po dni, kedy by podľa rozvázovacieho úkonu zamestnávateľa mal pracovný pomer medzi účastníkmi skončiť (do skončenia pracovného pomeru právo zamestnanca na pridelenie a vykonávanie práce a tomu zodpovedajúca povinnosť zamestnávateľa vyplýva z obsahu pracovnoprávneho vzťahu). Uvedené oznámenie môže zamestnanec urobiť, ak má mať význam z hľadiska § 61 ods. 1 Zákonníka práce, najneskôr do rozhodnutia súdu o žalobe na určenie neplatnosti rozviazania pracovného pomeru. V zmysle § 262 ods. 1 Zákonníka práce právo na náhradu mzdy podľa § 61 ods. 1 Zákonníka práce možno po prvý raz uplatniť, keď sa táto náhrada stane splatnou, t.j. keď nastane čas jej splnenia. Splatnosťou sa právo na náhradu mzdy stáva vymáhateľným právom, teda stáva sa nárokom, a od tohto okamihu začína plynúť trojročná premlčacia lehota v zmysle § 263 ods. 1 Zákonníka práce na uplatnenie tohto nároku.

Keďže v tomto prípade bola žaloba o určenie neplatnosti výpovede vedená na tunajšom súde pod sp. zn. 13Cpr/1/2020 zamietnutá v celom rozsahu, odpadol dôvod na strane žalobcu trvať na žalobe o náhradu mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru (ktorú vzhľadom na plynutie premlčacej lehoty bol žalobca nútený podať), a preto bolo na mieste, aby z jeho strany došlo k späťvzatiu žaloby o náhradu mzdy. Zamietnutie žaloby o neplatnosť výpovede je objektívnym dôvodom pre späťvzatie žaloby a zastavenie konania, keďže v prípade trvania na žalobe by táto bola ako nedôvodná v celom rozsahu zamietnutá. Žalobca nebol v pôvodnom konaní o neplatnosť skončenia pracovného pomeru úspešný, pričom žalobu o náhradu mzdy podával v čase kedy ešte nevedel výsledok konania sp.zn. 13Cpr/1/2020, keďže žalobu o náhradu mzdy žalobca podával z dôvodu nebezpečenstva uplynutia trojročnej premlčacej lehoty, ktorá uplynie bez ohľadu na úspech, resp. neúspechu určovacej žaloby. Súd mal za to, že žalobca nezavinil výsledok tohto konania, t.j. zastavenie konania.

Na základe uvedeného mal súd za to že táto skutočnosť je dôvodom na aplikáciu ust. § 257 C.s.p., a teda pre nepriznanie náhrady trov konania protistrane. Preto súd vyslovil, že žiadnej zo strán sporu nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v zmysle ust. § 357 písm. a) C.s.p., na Mestský súd Košice v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia v zmysle ust. § 362 ods. 1 C.s.p. v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 C.s.p. – ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

V Košiciach, dňa 6.2.2024

JUDr. Beáta Oreničová sudca